

Preek / Homilie op 24^e Zondag door het Jaar, zondag 13 september 2026

Door Fr. Frank As

For English translation scroll down

Lezing uit het Boek Jezus Sirach *Sir. 27, 33 - 28, 9*

Lezing uit de Brief van de heilige apostel Paulus aan de Romeinen *Rom. 14, 7-9*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 18, 21-35*

Broeders en zusters in Christus:

Vandaag spreekt Jezus over vergeving en vergeven. Wij willen allemaal vergeven worden, maar kunnen wij zelf ook vergeven? Petrus komt met de vraag: 'Moet ik mijn broeder tot zevenmaal toe vergeven?' Ik stel mij dan de vraag: Bedoel je zeven keer per dag of zeven keer per maand? In het Onzevader bidden wij elke dag een paar keer: 'Vergeef ons onze schulden zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren'. Want als wij niet vergeven, hoe kan God ons dan vergeven?

Vergeven is best moeilijk. Petrus vraagt: 'Als mijn broeder tegen mij zondigt'. Het is allereerst een broeder, het is iemand uit de geloofsgemeenschap, iemand uit het eigen volk. Dat ligt gevoelig. Die persoon heeft tegen mij gezondigd, heeft mij op een of andere manier diep gekwetst, niet één keer maar iedere keer opnieuw tot zeven keer toe! Ik vind het al heel knap van mijzelf als ik hem zeven keer zou vergeven. Maar dan lijkt het mij wel welletjes! Houdt het dan in dat ik bij de achtste keer niet meer hoeft te vergeven?

Jezus leert ons: 'Jawel! Tot zeventig maal zevenmaal toe'. Dat is 490 keer. Houdt het dan bij de 491^{ste} keer op? Het is duidelijk dat Jezus dat zo niet bedoelt. Jezus leert in deze parabel - God is de Heer van de parabel - dat God eindeloos vergeeft, om niet! Ook ons. Al is onze schuld nog zo groot. Bij God kunnen wij altijd thuiskomen, Hij zal ons altijd vergeven. Denk ook eens aan de parabel van de verloren zoon. Jezus leert dat wij mensen, die beeld en gelijkenis van God zijn, evenzo altijd moeten vergeven. Als God niet zou vergeven, dan was de relatie voor altijd verbroken en zou er geen redding meer zijn.

Jezus maakt in een gelijkenis de vergelijking met een geldschuld. In onze samenleving gebeurt dat ook in de rechtspraak: Je krijgt bv. een aantal uren taakstraf of een geldboete. Tienduizend talenten staat gelijk met een loon waar een werknemer 200.000 jaar voor moet werken. Dat is dus een onmogelijk grote schuld. Als je stelt dat het minimumloon € 25.000 per jaar is, dan is het een schuld van minstens vijf miljard euro. Sommige schuld is niet in geld uit te drukken: bv. de moord van je kind of een dierbare. Geen enkele boete kan genoegdoening geven, je krijgt je kind of wie dan ook er niet mee terug.

De Heer van de parabel, en dat is God, heeft medelijden met deze man die zo'n grote schuld op zich geladen heeft en Hij scheldt in één pennenstreek de hele schuld kwijt zonder dat er iets tegenover staat! Wij zouden zeggen: Die is goed gek! Maar dan komt het. Deze dienaar wiens gehele schuld is kwijtgescholden, eist van een andere man dat hij diens schuld meteen terugbetaalt en

laat hem zelfs daarvoor gevangen zetten. Het is als iemand die miljoenen vergeven is en van een ander eist dat hij onmiddellijk een paar tientjes terugbetaalt. We voelen de morele verontwaardiging. Hij had dankbaar moeten zijn voor zoveel goedheid en genade. Hij had dankbaar moeten zijn dat hij vrijuit gaat. Had hij geen medelijden met zijn schuldenaar moeten hebben zoals zijn heer met hem medelijden had?

Jezus wil allereerst met deze parabel ons leren dat onze schuld jegens God onnoemelijk groot is. Niemand, zelfs niet een miljardair, kan een entreekaartje voor de hemel kopen. Onze bevrijding ten eeuwigen leven ligt geheel in de handen van God alleen. Wij gaan het Koninkrijk van God alleen binnen als God onze zonden vergeeft. God is barmhartig en Hij wil ons alles vergeven. Maar dan moeten ook wij vergeven. Vergeving praat niet goed, vergeving neemt niet de pijn en het verdriet weg, vergeving neemt niet het onrecht weg, maar geeft vrede in het hart.

God vergeeft heel onze schuld als wij Hem erom vragen. Laten we ons realiseren hoeveel genade ons wordt gegeven in het Sacrament van de vergeving, de biecht! Maar als wij niet vergeven, zal de Heer ook ons niet vergeven. Wij zullen dan heel onze schuld moeten uitboeten. Dat is wel een passend beeld voor het vagevuur.

Maar er is nog iets meer. Als wij niet vergeven, dan blijven wij rondlopen met een wrok en rancune. We zijn gekwetst en ervaren een pijn tot diep in ons hart. Op het moment dat we gekwetst worden, kunnen we niet goed denken. Dan zijn we te emotioneel en nemen foute beslissingen. De tijd heelt alle wonden zeggen we, maar de pijn blijven voelen over het leed en het onrecht dat ons is aangedaan. Het blijft aan ons knagen. Maar wat we ook doen, we kunnen de misdadiger zwaar straffen, het verlorene komt niet meer terug. Het is een gepasseerd station. Om die bitterheid en de pijn die maar blijft knagen te genezen, moeten we vergeven. Dat is een moeilijke stap. Maar als we die stap zetten, krijgen wij een innerlijke vrede. Als je dat niet doet, raak je verbitterd en verzuurd. Door de wrok wordt de wereld om je heen steeds kleiner. Je kent geen vreugde meer en niets kan je meer verblijden. Je kunt ook niet meer echt dankbaar zijn.

Je zult merken dat wanneer je iemand vergeeft, die je zo diep gekwetst heeft, dat er niet alleen ruimte voor die persoon in je hart vrijkomt, maar dat je hart opeens veel wijder wordt en plaats geeft aan veel meer mensen. Het is een bevrijding.

God is vergeving en door te vergeven wordt God zelf steeds wijder en is er in de hemel steeds plaats voor velen. Als wij vergeven gaan wij steeds meer op God gelijken, worden wij steeds meer mens, worden wij steeds meer onszelf en steeds meer beeld van God.

Dieren vergeven niet. Een dier doodt, als hij sterker is, degene die tegen hem gezondigd heeft. Als wij niet vergeven zijn wij als dieren en zijn wij niet langer een beeld van God maar een onmens.

Laten wij eerst aan God om vergeving vragen voor onszelf. Laten wij een nieuwe start maken, dat wij van onze schuld bevrijd worden. Laten wij, als kinderen van God, onze medemens vergeven. Wat zal de wereld dan anders zijn. Verbeter de wereld, maar begin bij jezelf.

Maria is de toevlucht van de zondaars. Ook bij haar is vergeving. Zij heeft als eerste de bede: vergeef ons onze schuld zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren. waargemaakt. Heilige Maria, Onze Lieve Vrouw ter Eijk, bid voor ons.

Homily for the 24th Sunday in Ordinary Time

By Fr. Frank As

Reading from the Book of Sirach (Sir. 27:33 – 28:9)

Reading from the Letter of Saint Paul to the Romans (Rom. 14:7-9)

Reading from the Holy Gospel according to Matthew (Mt. 18:21-35)

Brothers and sisters in Christ:

Today, Jesus speaks about forgiveness and the act of forgiving. We all want to be forgiven, but are we capable of forgiving others? Peter asks the question: "Must I forgive my brother up to seven times?" I then ask myself: Do you mean seven times a day or seven times a month? In the Lord's Prayer, we pray a few times each day: "Forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us." For if we do not forgive, how can God forgive us?

Forgiving is quite difficult. Peter asks: "If my brother sins against me..." It is first and foremost a brother, someone from the faith community, someone from one's own people. That makes it a sensitive matter. That person has sinned against me, has deeply hurt me in some way, not just once, but time and again, up to seven times! I would consider it quite an achievement on my part to forgive him seven times. But then, it would seem enough is enough! Does that mean I no longer have to forgive the eighth time?

Jesus teaches us: "Yes, you have! Up to seventy times seven." That is 490 times. Does it stop at the 491st time? Clearly, that is not what Jesus means. Jesus teaches in this parable - God is the Lord of the parable - that God forgives endlessly, for free! Including us. He forgives us, no matter how great our debt may be. We can always come home to God; He will always forgive us. Consider the parable of the Prodigal Son. Jesus teaches that we – who are created as the image and likeness of God - must likewise always forgive. If God were not to forgive, the relationship would be broken forever, and there would be no salvation.

In a parable Jesus draws a comparison with a financial debt. In our society this also happens in the judicial system: for instance, one might be sentenced to community service for a number of hours or a fine. Ten thousand talents is equivalent to a wage for which an employee has to work 200,000 years. So that is an impossibly huge debt. If we assume a minimum wage of €25,000 a year, then it is a debt of at least five billion euros. Some debts cannot be expressed in money: e.g. the murder of one's child or a beloved one. No fine can give satisfaction, you will not get your child or anyone else back with it.

The Lord of the parable, and that is God, has mercy on this man who has taken such a great debt upon himself and He cancels the entire debt in one stroke of the pen without anything in return! We would say: "He's crazy!" But then comes the twist. This servant, whose entire debt has been forgiven, demands immediate repayment from another man and even has him imprisoned for it.

It is like someone who has been forgiven millions demanding that another person pay back a few tens immediately. We feel the moral indignation. He should have been grateful for such goodness and mercy. He should have been thankful for going free. Should he not have shown compassion to his debtor, just as his master had shown compassion to him?

Above all, with this parable Jesus wants to teach us that our debt to God is immeasurably great. No one, not even a billionaire, can buy an entrance ticket to heaven. Our deliverance into eternal life lies entirely in the hands of God alone. We enter the Kingdom of God only if God forgives our sins. God is merciful and desires to forgive us everything. But then we too must forgive. Forgiveness does not take away the pain and the sorrow, nor does it take away the injustice; rather, it brings peace to the heart.

God forgives all our guilt if we ask Him for it. Let us realize how much grace is bestowed upon us in the Sacrament of Forgiveness, Confession! Yet, if we do not forgive, the Lord will not forgive us either. We will then have to expiate all our guilt. That is, in fact, a fitting image of Purgatory.

But there is something more. If we do not forgive, we will continue to walk around with resentment and a grudge. We are hurt and experience a pain deep within our hearts. The moment we are hurt, we cannot think properly. Then we are overly emotional and make wrong decisions. Time heals all wounds, we say, yet we continue to feel the pain of the suffering and injustice that has been done to us. It keeps gnawing at us. But no matter what we do, even if we severely punish the wrongdoer, what is lost cannot be restored. That is a past station. To heal that bitterness and the pain that keeps gnawing us, we have to forgive. That is a difficult step. Yet, if we take that step, it brings us inner peace. If you don't, you become bitter and soured. Resentment causes the world around you to shrink. You no longer know joy, and nothing can make you rejoice. You are no longer able to be really grateful.

You will find that when you forgive the person who has hurt you so deeply, not only does it free up space in your heart for that person, but your heart suddenly becomes much wider and gives way to many more people. It is a liberation.

God is forgiveness and by forgiving, God Himself becomes wider and wider and there will be always more room in heaven for many. When we forgive, we become more and more like God, we become more and more human, we become more and more ourselves and more and more image of God. Animals do not forgive. If an animal is stronger, it kills the one who has sinned against it. If we do not forgive, we are like animals and we are no longer an image of God but an inhuman.

Let us first ask God for forgiveness for ourselves. Let us make a fresh start and be liberated from our guilt. Let us, as children of God, forgive our fellow human beings. How different the world will be then. Improve the world but begin with yourself.

Mary is the Refuge of Sinners. With her, too, there is forgiveness. She was the first to put into practice the prayer: "Forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us". Holy Mary, Our Lady of Eijk, pray for us.